

Socialdemokratiet i Rudersdal

A-Nyt

9. maj 2018

Indhold:

Christine Antorinis tale d. 1. maj 2018

Fødselsdagsomtale Jens Bruun

Foredrag om Martin Andersen Nexø v. Preben Etwil

1. maj tale 2018

Allerførst en stor tak for, at der blev landet en overenskomst for alle områder mellem parterne. Det er ikke helt slut endnu, for aftalerne skal til afstemning blandt medlemmerne, og her er det selvfølgelig op til hver enkelt at tage stilling til, om man synes, at resultatet er godt nok.

Vi synes i Socialdemokratiet, at vi nu skal give hinanden håndslag på, at vi også politisk bakker op om de mange dygtige medarbejdere i den offentlige sektor ved at sørge for, at vi gennemfører en politisk aftale, så vi dækker de udgifter, der følger af, at vi heldigvis bliver flere ældre og flere børn. Den opgave skal vi løse sammen – og det kræver partier med hjerte på rette sted for det velfærdssamfund, der er fundamentet i Danmark.

Vi har lagt mærke til, at regeringen er begyndt at bruge ordet velfærd på en noget anderledes måde. Det har fået en helt ny betydning med den borgerlige regering.

Fx er Lars Løkke begyndt at kalde topskattelettelser for "individuel velfærd." Og Liberal Alliance kalder øget ulighed for "privat velfærd." Det er jo virkeligt mærkeligt: Er topskattelettelser og ulighed velfærd? Nej. Ikke i min bog.

Velfærd er dygtige pædagoger, som man trygt afleverer børnene til om morgenen. At der er plads på hospitalsstuerne og sygeplejersker med tid til at tage sig af dig.

Velfærd er ordentlig mad og en tryk dagligdag for vores ældre.

At hjemmeplejen fungerer uden svigt – og hvor de mange konkurser i den privatiserede hjemmepleje viser, at velfærd også er at tage politisk ansvar for fællesskabets goder. ... Det burde have lært Lars Løkke en lektie, da han jo i sin tid var bannerfører for privatisering af ældreplejen som viceborgmester i Græsted-Gilleleje, - og Gribskov kommune plages stadig af hans og Venstres 'indsats' siden da.

Velfærd er skoler og ungdomsuddannelser, hvor eleverne har det godt med kammeraterne, lærer noget i timerne og glæder sig til at bruge sit svendebrev i en god virksomhed eller studentereksamen som adgangsbillet til en videregående uddannelse.

Velfærd er tryghed, fremtidsro og det, der får vores hverdag til hænge sammen.

Skal det kunne lade sig gøre, så skal økonomien være i orden. For hvis børnehaven, sygehuset og hjemmeplejen skal starte hvert år med at skære ned, bliver det ikke bedre. Især ikke når vi – heldigvis – bliver flere børn og ældre de kommende år.

Velfærden skal kunne følge med. Men det er ikke det, der er øverst på regeringens dagsorden. Her står én ting: Skattelettelser.

Men topskattelettelser er ikke lig med individuel velfærd, som regeringen prøver at spinne det. Måske kommer der flere penge i lommen hos de få, men de betales af fx nedskæringer på gymnasierne, erhvervsskolerne, produktionsskolerne, ungdomsskolerne, voksen- og efteruddannelserne, VUC'erne, Erhvervsakademierne, Professionshøjskolerne og Universiteterne. År efter år efter år.

Vi taler om milliardstore nedskæringer på alle uddannelser. Fyringer af undervisere. Dårligere uddannelser. Og at uddannelse med denne regering bliver set som en udgift i stedet for en investering. Det er der ikke meget 'individuel velfærd' i.

Regeringen gør sig i det hele taget helt utroligt umage med skattelettelser i den ene eller anden forklædning. Det er lige meget, om vi forhandler boligskat, miljø og energi, udligning mellem

[Skriv tekst]

kommunerne eller en ny erhvervspakke – regeringen forsøger at snige topskattelettelser ind ad bagdøren, når de tror, vi kigger den anden vej.

Det gælder også de svære overenskomstforhandlinger, men under forhandlingerne gik Liberal Alliances ud med, at sparede penge ved en eventuel lockout selvfølgelig skulle bruges til at give - skattelettelser. Tak til alle de byråd, der i stedet besluttede, at de skulle bruges til bedre velfærd på de berørte områder, hvis det endte i konflikt.

Et stærkt velfærdssamfund er ikke en selvfølge. Det er et politisk valg, som Danmark står overfor, når vi næste gang skal have folketingsvalg. Vi har en borgerlig regering, hvor de ideologiske barduner er strammet helt op.

LA-transportministeren har stået i spidsen og forherliget pirat-taxa-virksomheden Uber, fordi den unddrog sig skattebetaling. Nu er Uber heldigvis dømt. Til gengæld har transportministeren, der også er boligminister, så kastet sig over lejerne. De almene boliger, der er kernen i et socialt retfærdigt og demokratisk beboerfællesskab, skal ned med nakken og gerne forsvinde helt. Ikke mindre end 13 milliarder kroner vil regeringen fjerne fra Landsbyggefonden, som er lejernes opsparede penge til renoveringer, nybyggeri og boligsociale formål.

Alle os her ved, hvordan det gør en verden til forskel, om man har en god bolig til en rimelig husleje, og hvor der er penge til vedligeholdelse. Men regeringen har regnet ud, at det er nemme penge at fjerne fra lejerne, så de kan betale for regeringens ghetto-pakke. Det kan betyde massive huslejeforhøjelser for lejerne i de almene boligområder, der ikke hører under regeringens ghetto-liste, og masser af renoveringsprojekter sættes i stå med risiko for, at nogle af de mange andre almene boligområder bliver nedslidte – og ja – kan ende som ghettoer.

Det står efterhånden klart, at regeringen ikke er en regering for lejerne.

Først forsøgte regeringen at spænde ben for de mange kommuner, der vil have flere lejeboliger, som er til at betale. I dag kan kommunerne kræve, at en fjerdedel af nyt byggeri skal være alment. Den ret ville regeringen tage fra dem. Vi fik den heldigvis på bedre tanker.

Senere skabte Venstre, Konservative og Liberal Alliance utryghed om lejernes husleje, da vi skulle forhandle boligskat. Det fik vi også lavet om på.

Og i år foreslog Lars Løkke Rasmussen så, at lejerne skulle betale hele regningen for deres ghattoudspil. Endda med tilbagevirkende kraft. 13 milliarder kroner i alt.

Er det rimeligt? Nej. Kan vi gøre noget andet? Ja. Det kan vi.

Bare et eksempel: Vi kan lade være med at overbetale privatskolerne. Også det har regeringen gjort, siden den kom til. Vi vil hellere bruge pengene på at løse fællesskabets opgaver.

Når Lars Løkke svigter, træder Socialdemokratiet til. Hvis vi kan, så prøver vi at mindske ulykkerne. Vi kæmpede og vandt lejernes sag første gang. Vi kæmpede og vandt lejernes sag anden gang. Og ved I hvad? Vi kæmper og vinder også lejernes sag denne gang!

[Skriv tekst]

Og nu vi er ved boligformerne. Så har boligministeren kastet sine liberalistiske øjne på den anden demokratiske boligform vi har, nemlig andelsboligerne. De bør bare sælges til markedsleje, mener han.

Her er vi helt nede i kernen af den danske velfærdsmodel, som Liberal Alliance med Løkkes støtte forsøger at underminere. Vi ønsker blandede byer og boligområder. Fordi blandede byer bærer sammenhængskraften.

Hvis byerne bliver opdelt i ghettoer, uanset om det er rigmandsghettoer eller udsatte boligområder, risikerer vi, at vores fællesskab falder fra hinanden. Danmark hænger sammen, fordi vi kommer hinanden ved. Vi vil ikke have sociale siloer. Lærlingen, direktøren, den studerende, ingeniøren og folkeskolelæreren skal bo i de samme kvarterer, handle i de samme butikker, være en del af det samme foreningsliv, og gøre hinanden bedre sammen i skolerne og på de lokale arbejdspladser.

Det er det Danmark, vi gerne vil have!

Derfor kan man heller ikke andet end tage sig til hovedet over endnu en LA-minister, nemlig økonomi- og indenrigsministeren, der stod i spidsen for at forhandle en udligningsreform igennem mellem kommunerne. Det var pivskæve oplæg, som regeringen havde udarbejdet, og som samtidigt var skruet sammen, så der også her kunne hives penge ud til skattelettelse.

I Socialdemokratiet havde vi foreslået at afsætte 1 milliard kroner af det økonomiske råderum. Så kunne der skrues en rimelig udligningsreform sammen, men det var regeringen ikke interesseret i. Nu er udligningsreformen sat på stand-by – men med en ny statistisk fordelingsmodel, som selv Danmarks statistik siger, er yderst usikker, og som betyder, at hovedstadskommunerne på mangelfulde tal skal sende yderligt en halv milliard kroner til Jylland. Og uden at de skævheder, vi ved, der er mellem kommunerne overhovedet bliver rettet op. Der er ikke brug for bashing mellem Hovedstaden og Jylland. Også her har vi et fælles ansvar for velfærden og skal finde en rimelig model, der gavner sammenhængskraften i hele Danmark.

Og for at trumfe – for der er ingen nedre grænse for, hvor nidkært regeringen går til vaflerne, så har de sammen med Dansk Folkeparti set sig gale på de P-afgifter, som kommunerne ellers selv beslutter - og som kommunerne bruger til trafikforbedringer. Her sænker regeringen statstilskuddet til kommuner, som de synes får for mange penge ind på P-afgifter. Det er der ikke meget liberalisme over ...

Omvendt er der næsten ingen øvre grænse for, hvor meget regeringen til gengæld mener, at Danmarks Radio skal ned med nakken. Det har også med grundlaget for det velfærdssamfund, vi har - nemlig public service til gavn for fællesskabet. Danmarks Radio skal tømmes for 780 millioner kroner. Det vil ramme uvildig TV- og radiojournalistik, dansk drama og børneudsendelser hårdt. Og ikke nok med det. TV2 skal også privatiseres og sælges, hvis det står til regeringen. Vi står i en tid, hvor Fake News har fyldt alt for meget. Og hvad er regeringens svar? Mindre public service.

Da jeg forberedte mig på denne 1. maj tale, overvejede jeg, om der egentlig var en grænse for, hvornår regeringen ville komme med et politisk udspil, der ikke var drevet af ønsket om skattelettelse.

[Skriv tekst]

Mit svar er nej.

Se nu på den næste store forhandling, nemlig energiforhandlingerne.

Hvad er regeringens slagnummer? Energiafgifterne skal sættes ned – altså skattelettelser. Igen kan man høre ekkoet fra Løkke, der mener, at det er lig med mere individuel velfærd – men det er godt nok en dyr pris at betale, hvis vi ikke i fællesskab sætter ambitiøse energi- og klimamål.

I har næppe kunnet undgå at se de store annoncer, Venstre har kørt med sin såkaldte 'grønne kampagne'. Det er den regering, der drosler ned på Danmarks klimaambitioner og helt har droppet, at Danmark skal have et CO2-reduktionsmål. Den regering, der har skåret dybt i energiforskning. Som har skabt usikkerhed om investeringer i havvindmøller. Og konsekvent modarbejder Togfonden for bedre kollektiv transport i Danmark.

Statsminister - man bliver ikke mere grøn af at blive fotograferet foran nogle havvindmøller. Det kræver politisk handling!

I Socialdemokratiet er vi klar til en reel grøn og bæredygtig udvikling af Danmark. Det tog vi fat på under vores regering med satsning på sol og vind, mange flere elbiler, energirenoveringer, flere økologiske landbrug og madordninger, beskyttelse af kyster og biodiversiteten. Og vi vil fortsætte under en ny regering. Det er godt for miljøet – og det skaber masser af grønne job.

Det har nemlig været politiske beslutninger om bl.a. regulering af tilskud til særlige teknologier som fx vind- og solenergi, der har været motoren i udvikling. Samtidig ligger næsten halvdelen af de grønne job i industrien, hvorfor al snak om, at der er en modsætning mellem grøn omstilling og industriel udvikling - eller at vi er på vej ud af industrisamfundet - en myte. Vi producerer grønne produkter lige fra termostater og isoleringsmaterialer til rådgivning om spildevandshåndtering og optimering af energiforbrug. Det tjener vi milliarder på!

Vi har sagt det længe. Erhvervslivet og økonomerne giver os ret: Den vigtigste økonomiske opgave nu er opkvalificering. Vi skal sikre os, at vi kan tage de job, der bliver skabt de kommende år. Danske virksomheder mangler faglærte. Industriteknikere, elektrikere, VVS'ere. Og de kommer til at mangle endnu flere.

Uden nok kvalificerede medarbejdere må de afvise ordrer, hente udenlandsk arbejdskraft til Danmark eller flytte produktionen til udlandet.

Det rammer væksten. Det rammer velstanden. Det rammer velfærden.

For nogle er det et spørgsmål om at få papir på det, de allerede kan. Andre skal have muligheden for at efteruddanne eller omskole sig. Uddannelse skal igen være en investering!

Danmark har brug for både kloge hænder og kloge hoveder. Historien om det moderne danske samfund er historien om, hvordan viden har skabt muligheder for både mennesker og fællesskaber. Vi er fra naturens hånd et fladt land uden mange råstoffer. Med viden, uddannelse og teknologiudvikling har vi sammen skabt et samfund, hvor de allerfleste har frihed til at realisere deres potentiale, og med lige muligheder for alle, der vil.

[Skriv tekst]

Det er det, vi i Socialdemokratiet forstår ved et godt og rigt velfærdssamfund. Og det vil vi kæmpe for sammen med jer. Vi har i den grad brug for en ny regering.

God 1. maj!

Jens Bruhn fylder 70 år d. 19. maj 2018

Af fhv. viceborgmester Birgitte Hamborg

Det var Jens Bruhns kones handlekraft, en velfungerende alarmcentral, hjerteløberen Nikolaj Marquart, et godt arbejdende hold på hjerteambulancen og det dygtige personale på Rigshospitalets hjerteafdeling, der er skyld i, at Jens Bruhn i pinsen kan fejre sin 70 års fødselsdag. Kun på grund af et fint samspil mellem alle disse aktører, blev fødselaren genoplivet efter et hjertestop for et par måneder siden.

Jens Bruhn tog lærereksamen i 1971 og blev straks ansat på Nærumgårdskolen, nu Nærum Skole. Her befandt han sig så godt, at skolen blev base for de følgende 40 års aktiviteter. Han elskede samværet med elever og kolleger og blev hurtigt optaget af at formidle kultur til eleverne. Det blev til en del jazz- og rockkoncerter, forfatterformiddage med bla. Benny Andersen og Dan Turéll - og massevis af børneteater. Han var også optaget af moderne dansk billedkunst og arrangerede mange kunststillinger til stor glæde for alle.

Da Jens Bruhn er historielærer, betød det, at han ofte var på udflugt med elever til Københavns "highlights". Han deltog også i et utal af lejrskoler, hvor eleverne fik oplevet Samsø, cykelture i det Sønderjyske, vandreture fra Viborg til Flensborg, sejlads på de hollandske kanaler. Prag og Berlin var yndede mål for de store klassers studieture.

I 1977 tog Jens Bruhn sammen med tidligere elever, forældre og kolleger initiativet til oprettelsen af Søllerød Jazzklub, som han nu i 41 år har været formand for. På Jazzklubbens vegne modtog han i 1992 Søllerød Kommunes kulturpris.

I 1993 blev Jens Bruhn ansat som museumspædagog på Søllerød Museum. I en årrække var han knyttet til Vedbækfundene, hvor han indviede mange nysgerrige besøgende i Jægerstenalderens forunderlige univers. Han var også med til at arrangere udstillinger på Mothsgården og skrev artikler i tilknytning til disse. Siden har han udgivet bøgerne "Rudersdal - set på postkort" og en bog om Søllerød Jazzklubs første 40 år. I sin fritid arrangerede han i mange år i samarbejde med museumsinspektøren rejser til europæiske kulturperler. Turene var så populære, at de næsten var udsolgt på forhånd.

Jens Bruhns politiske karriere startede i 80'erne, da han blev formand for den lokale socialdemokratiske vælgerforening. I 1993 blev han første gang valgt ind i Søllerød, nu Rudersdal Kommunalbestyrelse for Socialdemokratiet. Det blev til 24 år, indtil han stoppede i 2017, hvor han i 8 år var formand for Socialudvalget, i 4 år for Kultur- og Fritidsudvalget og i 4 år for Erhvervsudvalget.

Jens Bruhn har sat mange fingeraftryk på kommunen. I samarbejde med venstreborgmestrene Erik Fabrin og Jens Ive har han haft stor indflydelse på vores nye plejehjem, de almene boliger, forholdene på Ebberøds institutioner, aktivitetscentret Rønnebærhus og kulturcentrene Mariehøj og

[Skriv tekst]

Mantziusgården. Ikke mindst har Jens Bruhn som socialdemokrat været optaget af at få indflydelse på de svage og udsattes vilkår, hvor han ofte opnåede resultater, der nåede langt ud over, hvad Socialdemokratiets mandater rakte til.

Jens Bruhn er et kendt ansigt i bybilledet i kommunen og har en stor kontaktflade. Han smitter andre med sit humør, og han kan skære ind til kernen under lange diskussioner. Jens blev en folkelig politiker i ordets bedste forstand.

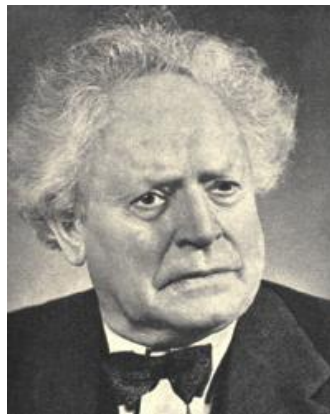
Der er åbent hus d. 18. maj fra kl. 14-18 på Ystadvej 32 i Nærum

Husk det spændende foredrag med Preben Etwil:

Forfatteren der så **rødt** og skilte vandene

Kom og hør om forfatteren Martin Andersen Nexø's forfatterskab i ord og billeder fortalt og vist af Preben Etwil.

Der er lagt op til en spændende aften fra en svunden tid for ikke så lang tid siden!

Martin Andersen Nexø

Foredraget holdes på Hovedbiblioteket i Birkerød,

Stationsvej 38, 3460 Birkerød

Mandag den 14. maj 2018, kl. 19.00 – 21.00

Alle er velkomne.

Møder er arrangeret af AOF, Nordsjælland og Socialdemokratiet i Rudersdal